

EL – HAFİZ

El-Hafîz; Allah'ü Zülcelâl'in, koruyan, muhafaza eden anlamına gelen, esma-ül hüsnâdan bir ism-i şerifidir.

Koruyan, muhafaza eden ve korunma yollarını bildirerek maddî manevî tehlikelerden korunup muhafaza olmanın metodlarını bildiren, kullarına kendisinin Hafîz olduğunu ilan eden Allah'ın bu ism-i şerifi ile yarattığı cümle varlıklar ve hassaten insan arasındaki irtibatı ve kula düşen yönü itibariyle bu ismi şerifi bir nebze anlamaya çalışalım.

Yüce Allah'ın bütün esması gibi bu ismi de mükevvenâta tecelli etmiştir ve canlı-cansız cümle varlık üzerinde, Mevlâ'nın takdir ettiği nisbette –sebeplere binaen- tecelli etmektedir.

Şöyle ki; fezadaki ölçülere, sayılara, hesaba sığmaz bunca cisim birbiri ile çarpışmadan her biri kendi yörüngesinde yüzmektedir. Fezadaki muhteşem cisimler, dünyamız, güneş, ay, rakamlara sığmayan yıldızlar, hepsi Yüce Mevlâ'nın Hafîz ism-i şerifi ile Rabb'ül âlemin'in koruması altındadır.

Mahlûkata baktığımızda ise yine Mevlâ'nın Hafîz isminin tecelliyatını müşahade ediyoruz. Cenab-ı Hakk her bir mahlûka kendi cinsine göre hayat lutfedip zararlardan korunma yollarını bildirmiş. Meselâ, karınca yeraltında yuva yaparak hem kendini hem de yiyeceklerini koruyor. Balıkları suda, kuşları havada, yuvada, civcivi yumurtada, pek çok mahlûkatı ormanda, ehli hayvanları insanların himayesinde koruyup himaye eden Mevlâ, her çeşit mahlûkatına kendilerine gereken korunma yollarını da ilham ederek dilediği süre içerisinde dilediği ana kadar Hafîz ism-i şerifi ile tecelli eder. Fitratlarına zıt, zararlı şeyleri yememeyi de ilham ederek korur ki; köpeğe ot, ata da et yedirmek mümkün değildir.

Nebatata bakınca görüyoruz ki; öncelikle her nev'inin tohumlarını çürüyüp yok olmaktan koruyan Mevlâ, o tohumu toprak altında zayi olmaktan, çürüyüp yok olmaktan koruyor. Böylelikle toprağa atılan tohum, cinsine göre bir tohum binler olup canlıların istifadesine sunuluyor. Yine dikkat edilirse her bir meyve veya tohum adeta ambalajlanmış, muhafaza içine alınmış bir şekilde. Yüce Mevlâ, Hafîz ism-i şerifi ile insanlara adeta "irfan gözü ile bak da bendeki esma-i ilahinin tecellilerini gör" diyor. Rabbim gören göz, anlayan irfan nasip etsin.

Bu yüce ism-i şerifin, insan üzerindeki tecellilerini de görmeye çalışalım. Evet, insan maddî ve manevî her mevzuda olduğu gibi bu mevzuda da en çok muhtaç olan bir varlıktır denilebilir. Çünkü her şey insan için, insan da Rabbine kulluk etmesi için yaratılmıştır. Bunun için de insan, mesuliyeti en fazla olandır. İnsan Mevlâ'nın her bir isminin tecelliyatına muhtaç olduğu gibi Hafîz ism-i şerifinin tecelliyatına da azami muhtaçtır.

Hem zahir, hem de batın yönüyle korunmaya ihtiyacı olan insanın, malı, canı, evlad-ı iyali, vatanı ve milletinin korunmasına nasıl ihtiyacı varsa ve tehlikeli, şerli şeylerden ancak ve ancak Mevlâ'nın Hafîz ism-i şerifinin tecellisi ile nasıl korunuyorsa, maneviyatının korunmasına da azami ihtiyacı vardır ve yine Hafîz ism-i şerifi ile korunur. İmanın korunması, kalbin kötü itikatlardan, günahlardan korunması, kötü meyiller ve hevâî arzulardan korunması vs.

Evet, insan korunmaya en çok ihtiyacı olan varlıktır. Bu koruma da iki nev'idir denilebilir. Biri Mevlâ'nın lütfu, keremi ile doğrudan doğruya diğer varlıklarda olduğu gibi fitrî olarak, karşılıksız, peşinen koruması altına almasıdır ki; kâinatı, hayvanatı, nebatatı kendilerine has bir keyfiyet içerisinde koruduğu gibi insanın da pek çok ihtiyaçlarını karşılamış ve onları koruma altına almıştır. Meselâ akli vermiş, kafatası dediğimiz gayet sağlam bir yere yerleştirmiş ve koruyup himaye etmiş; kanı damarda, damarı etin arasında, eti deri ile himaye eden Yüce Allah, gözü kapak, kirpikler ve kaşlar ile, vücudu iskeletimizdeki kemiklerle, kemikleri etlerle, sinirlerle ve daha bilip bilemediğimiz nice cisimlerle koruma altına almıştır. En önemlisi, insanın meydana geliş safhasında –bütün mahlûkatta olduğu gibi- ana karnında adeta ona özel bir mekân tahsis ederek insanı muhafaza etmiştir. Bunlar Allah'ın cebrî olarak bahşettiği muhafazasıdır.

İkinci olarak insanın kendi iradesi ile korunmasını istediği durumlara gelince: her şeyi sebeplere bağlayan Yüce Allah, pek çok tehlikelerden maddî ve manevî korunma sebeplerini Kur'an-ı Kerim'de kurallar koyarak, hükümler va'z ederek bildirmiştir.

Tehlikelerin ve zararların neler olduğunu, bunlardan nasıl korunulacağını açık seçik bildirmiş ve insanoğlunu cüz'î iradesi ile baş başa bırakıp imtihan etmeyi murad etmiştir. Bütün azalardan zuhur edecek hata ve günahların insanı nasıl bir akibete duçar edebileceğini haber vermiş, sebeplere tevessül edilirse Mevlâ'nın Hafız ism-i şerifi ile korunulacağını bildirmiştir. İnsan, iradesini sağlama çıkarıp dünya ve ukba tehlikelerinden korunma yollarına tevessül ettiği takdirde biiznillah, Mevlâ'nın Hafız ism-i şerifinin tecellisine mazhar olur, inşallah.

İnsan, kendine peşinen verilen nimetlerin korunmasından mes'uldür. Korunmadığı takdirde ikinci bir korunma hakkını kaybeder, maazallah. En çok dikkat ve temkin isteyen, hakiki mesele olan maneviyatın korunması meselesidir.

Kula düşen, Allah'ın ihsan ettiği muhafaza vasıtalarını iyi kullanıp yaptığı iyiliklerin ve kötülüklerin bir zerresinin bile kaybolmayacağına ve takdir edilen zaman gelince de önüne çıkacağına inanarak iyilikleri çoğaltıp, bunların korunmasına da dikkat etmeli, kötülüklerden de ciddiyetle sakınmalıdır. Kur'an-ı Kerim'de buna işaret eden ayetler çoktur.

"Yavrucuğum! Yaptığın iş (iyilik veya kötülük) bir hardal tanesi ağırlığında bile olsa ve bu bir kayanın içinde veya göklerde yahut yerin derinliklerinde bulunsa, yine de Allah onu (senin karşına) getirir. Doğrusu Allah, en ince işleri görüp bilmektedir ve her şeyden haberdardır." ¹

"O gün Allah onların hepsini diriltecek ve yaptıklarını kendilerine haber verecektir. Allah onları bir bir saymıştır. Onlar ise unutmuslardır. Allah her şeye şahittir." ²

"Kim zerre miktarı hayır yapmışsa onu görür. Kim de zerre miktarı şer işlemişse onu görür." ³

Bu ayet-i kerimelerden açıkça anlaşılıyor ki; zerre miktarı da olsa ameller muhafaza ediliyor. Allah (c.c), insanların gizli-açık amellerini bildiğini, aynı zamanda da koruyup muhafaza ettiğini ilan ediyor. İşte bu maddî ve manevî muhafaza Hafız ism-i şerifinin mevcudiyeti ve tecellisinin zuhuratıdır. Yine bir ayet-i kerimede de şöyle buyrulur:

"Biz, kıyamet günü için adalet terazileri kurarız. Artık kimseye, hiçbir şekilde haksızlık edilmez. (Yapılan iş) bir hardal tanesi kadar dahi olsa, onu (adalet terazisine) getiririz. Hesap gören olarak biz (herkese) yeteriz." ⁴

Bu ayette de amellerin hem hifzedildiği hem de adaletle karşılık verileceği bildiriliyor ki; Allah'ın Adl ve Hafız ism-i şerifleri ile olacak durumu ilan ediyor.

"...Allah en hayırlı koruyucudur. O, acıyanların en merhametlisidir." ⁵

Ya Hafız! Bizi koru. Âmin.

¹ Lokman:16

² Mücadele:6

³ Zilzal:7-8

⁴ Enbiya:47

⁵ Yusuf:64